

Prof. Dr. Özgül ÖZGÜVEN

Tankut İLTER

Düşünüyorum, öyleyse varım.

“Descartes”

Seviyorum, öyleyse varım.

Sevdiğim kadar varım.

*“Özgül Özgüven, Benim Adım Sevgi”
isimli şiir kitabından.*

Özgül Özgüven ile tanışmam geç oldu, ama Ege Üniversitesi Gastroenteroloji Kliniği'nde çok güzel bir ağabey - kardeş uyumu ile çalışma fırsatını yakaladım, bütün yaşamı boyunca onu ağabey olarak kabullendim ve kendisine “Özgül abi” şeklinde hitap etmenin onuruna vardım.

Özgül hocamızı kaybetmenin acısını hafifletmek çok zor; ancak kişiler, hizmetleri, yaptıkları işler ve güzel anıları ile yaşam bulurlar. Bu nedenle ben de ailesine ve Tıp camiasına baş sağlığı diliyor, hocamızın yaptıklarıyla, güzel anılarıyla daima aramızda yaşayacağına inanıyorum.

Özgül hoca 1935 yılında Burdur'da doğmuş, ilk, orta ve lise eğitimini orada tamamlamış. 1961 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirip doktor olmuş. 1966 yılında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Dahiliye Kliniği'nde uzman olmuş. Daha sonra Gastroenteroloji Kliniği'nde Namık Kemal Menteş hoca ile çalışmaya başlamış. O dönemde Hanefi Çavuşoğlu ve Yücel Batur hocalarımız ile birlikte Gastroenterolojide çalışmış, ancak kısa süre sonra (muhtemelen Menteş hoca ile prensip uyuşmazlığı nedeniyle) klinikten ayrılmış. Bir süre dışarıda çalıştıktan sonra tekrar Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Dahiliye Kliniği'ne dönüp başasistan olarak çalışmaya

başlamış. 1973 yılında doçent, 1984 yılında profesör olmuş.

1980 Yılında YÖK Kanunu yayınlandıktan sonra birçok değişik uygulamalar yapıldı. Bu kapsamda, Menteş hoca Gastroenteroloji Kliniği başkanlığı yanında Dahili Tıp Bilimleri başkanlığı görevini de üstlendi.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Kliniği kuruluşundan (1961) bu yana sadece sindirim sistemi hastalıkları ile uğraşan, bunun dışındaki hastaları ilgili kliniklere sevk eden bir düzende çalışmaktaydı. YÖK Kanunu'nun verdiği yetkilerle Menteş hoca I. ve II. Dahiliye Klinik'lerini birleştirerek tek çatı altına topladı. Daha önce Dahiliye Kliniği'nde Gastroenteroloji ve Hepatoloji ile ilgili çalışmalar yapan iki hocamızı (Mehmet Ali Bölükoğlu ve Özgül Özgüven) Gastroenteroloji Kliniği'ne davet etti. Böylece Gastroenteroloji ile uğraşan hocalar bir araya toplandı.

Ben I. Dahiliye Kliniği'nde ihtisasımı yaparken Mehmet Ali Bölükoğlu hocamız ile birlikte çalışmıştım, ama Özgül hoca ile daha evvel birlikte çalışmışlığım yoktu. İhtisasımı aldıktan sonra askeri görevimi yaptım ve ardından Gastroenteroloji Kliniği'nde çalışmaya başladım. Bu nedenle Özgül hoca ile yeterince tanışmıyorduk. Gastroenteroloji Kliniğinde birlikte çalışmaya başladıktan sonra birbirimizi daha iyi tanıdık ve kaynaştık, kısa sürede Özgül hoca ile ağabey - kardeş olduk.

Özgül hoca Fransız ekolünün temsilcisi idi, güzel Fransızca bilir ve Fransız tıp literatürünü izlerdi. Çok yönlü bir kişi; her şeyden önce iyi bir hoca idi. Asistanları ve öğrencileri ile iyi ilişkiler kurar, onları her yönü ile etkilerdi. Prensip sahibi ve titiz bir hekim idi. Yapılan her işin belli bir düzen içinde olmasını ister ve bu düzenin korunması için gerekeni yapardı.

Özgül hoca Dahiliye Kliniği'nde özellikle protein elektroforezi ve viral hepatitler üzerinde çalışmıştı. Gastroenteroloji Kliniği'ne geldikten sonra da ultrasonografi öğrenmek için bir süre Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Dr. Abdülkadir Dökmeci ile çalıştı, ardından kliniğimizde ve özel muayenehanesinde ultrasonografi yaptı. Özgül hoca ve Mehmet Ali hoca çok kısa sürede kliniğimize alıştılar ve emekliye ayrılıncaya kadar birlikte uyum içinde çalıştık. Özel sohbetlerimizde Özgül hoca Gastroenteroloji Kliniği'nde çalışma hayatının en güzel ve huzurlu günlerini yaşadığını sıklıkla dile getirirdi. Özgül hoca kliniğimizde herkes ile çok iyi bir ilişki kurmuş idi, eski dönem arkadaşları Hanefi Çavuşoğlu ve Yücel Batır'un özel bir yerleri vardı. Prof. Dr. Avni Aktuğ hocamızla muayenehane komşuluğu vardı ve birbirlerini çok severlerdi.

Özgül hocanın en önemli özelliği ise konuşma yeteneğinin çok iyi olması idi. Bu yeteneğini her yönüyle değerlendirirdi. Özellikle ders anlatması, öğrencileri ile ve hastaları ile konuşmaları etkileyici ve güven verici idi.

Özgül hocanın özel ilgi alanı ise şiir yazmaktı. Şiirleri çoğunlukla sevgi üzerine idi. Hocanın şiir tutkusu lise döneminden beri varmış. Ankara'da tıbbiyede okur iken yazdığı şiirler ile çevresini etkilemiş. Özgül hoca ile aynı sınıfta okuyan bir doktor arkadaşı benim komşum oluyor (Dr. Kenan Erdoğan). Kenan beyle konuşmalarımızdan, Özgül hocaya Tıp Fakültesinde arkadaşlarının "şair" lakabını taktığını öğrenmiştim.

Özgül hocanın şiir sevgisi ta o zamanlardan bu yana artarak devam etmiştir. Bu özelliğini devam ettiren hocamız şiirlerini titizlikle yazmış, zaman zaman bir araya toplayarak kitaplar yapmıştır. Şiir kitaplarını titizlikle, arı bir Türkçe ile ve yalın – akıcı bir dille yazarak yeni bir akım yaratmıştır.

Sonrası (Şiirler 1958), İnsanlar Kötü Değil (Şiirler 1960), Seni Sevilmeyen Gibisin (1961), Yağmur Tutan Güzellik (1975) isimli şiir kitapları yayınladı ve kısa sürede satıldı.

2006 yılında ilk dört kitabından beğendiği şiirlerini toplayarak "Benim Adım Sevgi" (2006) isimli son kitabını yayınladı.

Özgül hoca doğa aşığı bir insandı, orman içinde, ağaçlar altında yaşamayı severdi. Bornova çevresinde doğal ortamda yaşamak için ev yaptırmış ve bundan büyük mutluluk duymuştu. Yazın da Bodrum aşığı idi, yazlık evinde uzun süre kalırdı.

Onun hatıralarını yaşatmak için son söz olarak bir şiirini sizle aktarıyorum ("Benim Adım Sevgi" isimli şiir kitabından);

YAŞAMAK

Bir avuç su
Bir avuç toprak
Biraz aşk
Biraz daha
Biraz daha
Yaşamak, yaşamak, yaşamak

Eşit olmayan insanlara eşitlermiş gibi davranmaktan daha büyük eşitsizlik olamaz.

Daha çok çalışmayın daha akıllı çalışın.

Farklı insanlara farklı yaklaşın.